
ADVIES

**Ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling
specifieke normen voor de voorziening en de kwaliteit van het
tweedecircuitwater**

Aanvrager	Minister Alain Maron
Aanvraag ontvangen op	8 maart 2023
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Advies aangenomen door de Plenaire vergadering op	20 april 2023

Vooraf

Krachtens het besluit van 20 oktober 2006 tot vaststelling van een kader voor het waterbeleid (dat de regering de mogelijkheid biedt om specifieke normen voor tweedecircuitwater vast te stellen, afhankelijk van het gebruik ervan) en teneinde de toepassing toe te laten van Verordening (EU) 2020/741 van 25 mei 2020 inzake minimumeisen voor hergebruik van water, strekt dit ontwerpbesluit ertoe het kader voor het hergebruik van gezuiverd water vast te stellen door minimumeisen inzake kwaliteit en controle vast te stellen en door regels inzake risicobeheer op te stellen voor een veilig gebruik van dit type water afhankelijk van het gebruik ervan. In dit verband zij opgemerkt dat, terwijl de Europese verordening specifiek op het hergebruik van water voor landbouwirrigatie is gericht, het ontwerpbesluit het toepassingsgebied uitbreidt tot industrieel gebruik of voor doeleinden inzake leefmilieu en openbare dienstverlening (besproeiing van parken, reiniging van wegen, ...).

Concreet zullen deze voorschriften van toepassing zijn op stedelijk afvalwater dat door of voor rekening van HYDRIA geëxploiteerd waterzuiveringsstation zodanig wordt behandeld dat het als tweedecircuitwater kan worden geleverd en door een derde of derden voor specifieke doeleinden kan worden hergebruikt, met uitzondering van menselijke consumptie.

Het doel van dit ontwerpbesluit is derhalve een hoog niveau van bescherming van het leefmilieu en van de gezondheid van mens en dier te waarborgen.

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Terbeschikkingstelling van water van industriële kwaliteit

Brupartners staat positief tegenover de wens om een kader vast te stellen dat een veilig hergebruik van water voor specifieke doeleinden, met uitzondering van menselijke consumptie, mogelijk maakt.

Brupartners heeft het immers regelmatig betreurd dat, hoewel ze individuele oplossingen kunnen toepassen (specifieke opvang, hergebruik van regenwater, ...), de Brusselse economische actoren geen toegang tot een netwerk (distributie en opvang) van water van industriële kwaliteit hebben. Door deze situatie zijn deze actoren immers verplicht om drinkwater voor huishoudelijk gebruik te gebruiken (dat duurder is dan water van mindere kwaliteit), terwijl ze het niet nodig hebben voor hun processen.

Brupartners benadrukt echter dat er op dit gebied nog inspanningen zullen moeten worden geleverd, omdat hoewel dit ontwerpbesluit een eerste positieve stap vormt, heel wat Brusselse ondernemingen geen toegang tot dit water van industriële kwaliteit zullen hebben. **Brupartners** vraagt dat het « secundair » waternet verder zou worden ontwikkeld om zo snel mogelijk een maximaal aantal Gebieden voor stedelijke industrie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te bevoorraden.

1.2 Waterprijs

Brupartners herhaalt met aandrang dat elke verhoging van de watertarieven grote negatieve economische gevolgen zou kunnen hebben (in het bijzonder in de huidige uiterst ongunstige economische context) voor zowel huishoudens als economische actoren (in het bijzonder in sectoren waarin veel water wordt verbruikt).

Hoewel hij het beginsel van een adequaat wetgevend kader voor een veilig waterhergebruik ten volle steunt, en hoewel het belangrijkste verwachte effect van een voorziening voor waterhergebruik voor niet-consumptief gebruik een verlaging van de waterfactuur zou moeten zijn (waarschijnlijk onmerkbaar gelet op de geringe hoeveelheden waar het momenteel om gaat), vraagt **Brupartners** om niettemin aandachtig te blijven voor de mogelijke budgettaire gevolgen van de uitvoering van een dergelijke voorziening en het mogelijke effect ervan op de tarifiering van drinkwater. In dit verband is hij van mening dat de volgende twee elementen in aanmerking moeten worden genomen en dat de mogelijke gevolgen ervan voor de waterfacturering moeten worden geëvalueerd :

- De maatregelen die moeten worden genomen om zich ervan te vergewissen dat de kosten voor aanvoer, afvoer en sanering van hergebruikt water uitsluitend door de begunstigden van dit tweedecircuitwater zouden worden gedragen ;
- Het verlies van grote professionele klanten door VIVAQUA.

1.3 Informatie

Brupartners dringt erop aan dat werknemers die werkzaam zijn op industrieterreinen of in collectieve diensten waar water zal worden « hergebruikt » naar behoren en adequaat over de kwaliteit van het beschikbare water zouden worden geïnformeerd (in het bijzonder wat de « ondrinkbaarheid » ervan betreft).

In dit verband stelt **Brupartners** voor om de officiële instanties voor sociaal overleg en de diensten voor preventie en bescherming van werknemers te betrekken bij het bepalen van de middelen om de werknemers te informeren.

1.4 Waterzuiveringsstations

Brupartners steunt de wens dat enkel openbare waterzuiveringsstations tweedecircuitwater voor hergebruik zouden mogen leveren.

Daarnaast neemt **Brupartners** er akte van dat de overheidsinvesteringen voor de modernisering van het zuidelijke waterzuiveringsstation vandaag de ingebruikneming mogelijk maken van een voorziening voor hergebruik van water voor specifieke doeleinden waarvoor geen water van gelijke kwaliteit als voor consumptie bestemd water nodig is.

Brupartners betreurt het dat het noordelijke waterzuiveringsstation (publiek-privaat partnerschap) niet hetzelfde soort investeringen heeft gedaan en dit type voorzieningen derhalve niet kan overwegen, in het bijzonder gelet op de vele industriële actoren (grote waterverbruikers) die zich in de nabijheid van het noordelijke waterzuiveringsstation bevinden.

* *
*